Πῶς ζοῦν οἱ πρώην πρόεδροι τῶν ΗΠΑ

Ὅταν φύγουν ἀπὸ τὸν Λευκὸ Οἶκο

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Τώρα ποὺ κατέστη πάλιν ἰδιώτης μετὰ ἀπὸ 28 ἔτη δημοσίας ζωῆς, ὁ Τζέραλδ Φὸρντ θὰ ἀρχίση εἰς τὸ 63ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἕνα νέον τρόπον ζωῆς. Θὰ ἔχη εἰσόδημα 100.000 δολλαρίων ἐτησίως. Οὕτω θὰ εἶναι ἀπηλλαγμένος τῶν οἰκονομικῶν φροντίδων, αἱ ὁποῖαι ἐβασάνισαν τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς των, πολλοὺς προκατόχους του. Θὰ ἐγκαταστάθῆ μετὰ τῆς οἰκογενείας του, πλησίον τοῦ Γιάλμ Σπρίνγκ τῆς Καλλιφορνίας. Ἐκεῖ, θὰ δημιουργήση ἐπαγγελματικὰς σχέσεις, θὰ συγγράψη τὰ ἀπομνημονεύματά του, θὰ δώση διαλέξεις εἰς Πανεπιστήμια καὶ θὰ διαθέτη ὅσον δύναται περισσότερον χρόνον εἰς τὸ ἀγαπημένον του σπόρ, τὸ γκόλφ.

Ἀνάλογον ζωήν, χωρίς, ὅμως, τὴν σημαντικὴν προεδρικὴν συνταξίν του, διήνυσαν μετὰ τὴν ἀποχώρησίν των ἐκ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καὶ οἱ προκάτοχοί του Πρόεδροι. Ἰδοὺ μία σύντομη σκιαγραφία τῆς ζωῆς τοῦ αἰῶνος μας:

Ὁ Ρίτσαρντ Νίξον εἶναι ὁ μόνος ζῶν πέως Πρόεδρος. Παραιτηθεὶς τὸ 1974 εἰς ἡλικίαν 61 ἐτῶν, μετὰ τὸ σκάνδαλον Ουώτεργκαίητ καὶ ἀπαλλαγεὶς τῆς δικαστικῆς διώξεως, διαμένει εἰς τὴν παραλιακὴν κατοικίαν του εἰς τὸ Σὰν Κλεμέντε τῆς Καλλιφορνίας, συγγράφει τὰ ἀπομνημονεύματά του καὶ παίζει τέννις τρεῖς ἢ τέσσαρες φορὰς τὴν ἑβδομάδα. Προστατεύεται ὑπὸ σωματοφυλάκων τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τὸν παρελθόντα δὲ Φεβρουάριον ἐπεσκέφθη, ὡς ἐπίσημος φιλοξενούμενος, τὴν Ἐρυθρὰν Κίναν, κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του δέ, ἀπέστειλεν εἰς τὸν Πρόεδρον Φὸρντ ἐμπιστευτικὴν ἔκθεσιν.

Ὁ Λύντον Τσόνσον τῷ 1969 ἀπεχώρησεν ἑκουσίως, ἂν καὶ ἀπροθύμως ἐκ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου. Μὲ μειωμένην σοβαρῶς τὴν δημοτικότητά του λόγω τῆς κλιμακώσεως τοῦ πολέμου τοῦ Βιετνάμ, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἀγρόκτημά του εἰς τὸ Τέξας, ὅπου ἠσχολήθη μὲ τὴν διεύθυνσίν του, μετρῶν, μάλιστα, ἐνίοτε, ὁ ἴδιος τὰ ὠὰ τῶν ὀρνίθων. Τοῦ ἤρεσε νὰ ὁμιλῆ περὶ πολιτικῶν θεμάτων.

Ὁ Ντουάϊτ Ἀϊζενχάουερ, ἀπεχώρησε τῷ 1961, εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν. Διέμενεν, ἄλλοτε μὲν εἰς τὸ κτῆμα του εἰς Γκέττισμπουργκ διὰ τὸ ὁποῖον ἔλεγεν ὅτι δὲν τοῦ ἀπέφερε κέρδη, ἄλλοτε δὲ εἰς τὸ Πάλμ Ντέζερτ τῆς Καλιφορνίας παίζων γκόλφ καὶ ἀσχολούμενος μὲ τὴν ζωγραφικήν. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1965 καὶ 1968 ἐδημοσίευσε τὰ ἀπομνημονεύματά του εἰς τρεῖς τόμους.

Ὁ Χάρρυ Τροῦμαν ἀφοῦ ὑπηρέτησεν ὡς Πρόεδρος ἐπὶ δύο περιόδους, ἀπεχώρησε τῷ 1953, εἰς ἡλικίαν 68 ἐτῶν, ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του, τὸ Ἰντιπέντενς, ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν συγγραφὴν καὶ ταξιδεύων. Περὶ τῷ 1955 ἤρχισε δημοσιεύων τὰ ἀπομνημονεύματά του. Τῷ 1964, εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν, κατέστη ὁ πρῶτος Πρόεδρος ὅστις ἐξεφώνησε λόγον εἰς τὴν Γερουσίαν.

ΟΙ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟΙ

Ὁ Χέρμπερτ Χοῦβερ ἀπεχώρησεν εἰς ἡλικίαν 58 ἐτῶν τῷ 1933, ὅτε ἡ οἰκονομικὴ κρίσις εὑρίσκετο εἰς τὸ ἀποκορύφωμά της, ἐπανελθὼν μετὰ τῆς συζύγου του εἰς τὸ Νορθάμπτον τῆς Μασσαχουσέττης, εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ὁποίαν διετήρουν ἐνοικιασμένην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γάμου των. Ἀπεπράτωσε τὴν αὐτοβιογραφίαν του, τὴν ὁποίαν καὶ ἐδημοσίευσε, διετήρησεν ἐπὶ ἓν ἔτος μίαν δημοσιογραφικὴν στήλην.

Γούδροου Οὐίλσον, προσβληθεὶς ἐκ παραλύσεως, ἐγκατέλειψε τὸν Λευκὸν Οἶκον τῷ 1921 εἰς ἡλικίαν 64 ἐτῶν. Διετήρησε δι' ὀλίγα ἔτη τὸ δικηγορικόν του γραφεῖον εἰς τὴν Οὐάσιγκτον μεθ' ἑνὸς συνεταίρου, ἠρνεῖτο, ὅμως, νὰ ἀναλαμβάνη ὑποθέσεις ἀφορώσας εἰς τὴν κυβέρνησιν ἢ νὰ ἐκπροσωπῆ πολιτικούς.

Οὐίλλιαμ Χάουαρδ Τάφτ, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετοῦς θητείας του εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, ἐπέστρεψεν, εἰς ἡλικίαν 55 ἐτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Γαίηλ, ὅπου ἐδίδασκε Νομικά, κατέστη δὲ Πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου. Τῷ 1921 ὁ πρόεδρος Χάρτινγκ τὸν διώρισε Ἀνώτατον Δικαστὴν τῶν ΗΠΑ.

Θεόδωρος Ροῦζβελτ, ἀπεχώρησε τοῦ Λευκοῦ Οἴκου τῷ 1909 εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν, ἐν συνεχείᾳ δέ, ἐταξίδευσε μετὰ τοῦ υἱοῦ του εἰς τὴν Ἀφρικὴν δι' ἐρεύνας ὑπὲρ τοῦ Σμιθσονείου Ἰνστιτούτου. Τῷ 1912 ὑπέβαλε καὶ πάλιν ὑποψηφιότητα διὰ τὴν προεδρίαν, ἀπορριφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ρεπουμπλικάνων, ὑπέβαλεν ὑποψηφιότητα διὰ τὸ Προεδρικὸν Κόμμα, ἀλλ' ἐπίσης ἡττήθη. Οὕτως, ἐπανέλαβε τὰς ἐξερευνήσεις του, τὴν φορὰν δὲ αὐτὴν εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν....

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ — ΣΑΜΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ	ΕΚ ΣΑΜΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΟΧΛΗΡΑ)	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (καὶ ΚΕΡΚΥΡΑ)	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΤΡΙΤΗ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (καὶ ΙΘΑΚΗΝ)	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
20.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	
ΤΕΤΑΡΤΗ	
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ	
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (ΙΘΑΚΗ)	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	07.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (καὶ ΙΘΑΚΗΝ)	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Κ. ΤΣΙΜΑΡΑ
ΤΗΛΕΦ. 277-783 & 270-948

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Ο.Σ.Ε. - Κ.Τ.Ε.Λ.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Ο.Σ.Ε.

ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ: 5,20, 6, 6.30, 7, 7.30, 8, 9, 9,45, 10.30, 11,15 12.00, 12.45, 13.30, 14.15 15.00, 15.45, 16.30, 17.20, 17.45, 18.30, 19.15, 20.15, 21.00.

ΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ: 7.00 μέσῳ Ἀθηνῶν, 9.30 μέσῳ Ρίου, 17.30 μέσῳ Ἀθηνῶν.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΧΑΪΑΣ — ΠΥΡΓΟΥ. Ἐκ Πατρῶν 5.45, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 18, 30, 20.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Ἐκ Πατρῶν: 7, 7.10, 14. Ἐκ Τριπόλεως: 7, 15.

Ἐκ Πατρῶν: Διὰ Καλάβρυτα 5.45, 7.10, 10, 13.10, 15.30. Διὰ Δάφνην 10.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΙΓΙΟΥ: 5.45, 7.30, 8.35, 9.35, 10.35, 11.35, 12.05, 12.30, 13.05 13.35, 14.15, 15.15, 16.05, 17.05, 18.05, 19.05, 20.05. Ἐξ Αἰγίου: 6.15, 6.50, 7.30, 8.30, 9.15, 10, 11, 12, 12.30, 13, 14.05, 15, 16, 17, 18, 19, 20.05.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Κ.Τ.Ε.Λ.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. Ἐκ Πατρῶν: 5.30, 6.45, 8, 9, 10, 11.30, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.45, 21.15. Ἐξ Ἀθηνῶν: 6.30, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.30, 21.

ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ

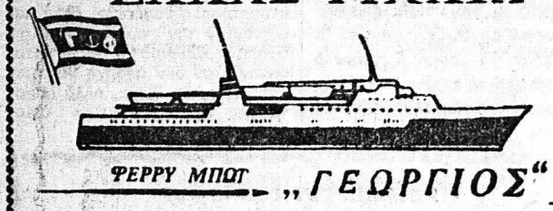

ΦΕΡΡΥ ΜΠΩΤ „ΓΕΩΡΓΙΟΣ"
4.000 ΤΟΝΝΩΝ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Μπρίντιζι ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ ὥραν 9.30 μ.μ.
10% ΕΚΠΤΩΣΙΣ εἰς τὰ εἰσιτήρια ἀλλέ—ρετοὺρ
Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα ταξιδίων
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ
Ὀθ. Ἀμαλίας 12, τηλ. 277.776, 277.676, 277.151

ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ
ΜΕ ΤΟ
C)F "ΕΛΛΗ"
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ—ΠΛΗΡΗΣ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ—ΑΝΕΣΗ
Ἀναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν διὰ
ΣΑΜΗΝ
Καθημερινῶς πλὴν ΔΕΥΤΕΡΑΣ καὶ ὥραν 12.45
ΔΙ' ΙΘΑΚΗΝ
Ἑκάστην ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ΚΥΡΙΑΚΗΝ καὶ ὥραν 12.45
Πληροφορίαι τηλ. 277-676, 277-776 & 271-038

KARAGEORGIS LINES
ΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ FERRY—BOATS
F)B «MEDITERRANEAN SKY»
Ταχύτητος 17,5 μιλλίων πλήρως κλιματιζόμενα, μιᾶς θέσεως, μὲ πολυτελεῖς καμπίνας, πισίνας καὶ ἅπαντα τὰ μέσα δι' ἓν πολυτελές καὶ εὐχάριστον ταξίδι.
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ
F)B "MEDITERRANEAN SKY"
ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 10ην ΕΣΠΕΡΙΝΗΝ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΑΓΚΩΝΑ
ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 2αν ΠΡΩΙΝΗΝ
ΔΙΑ ΑΓΚΩΝΑ ΜΕΣΩ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
Εἰς φοιτητὰς καὶ ναυτικοὺς ἔκπτωσις 30%
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ
KARAGEORGIS LINES
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 422670—9
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
Π. Α. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Ο.Ε.
ΟΘΩΝΟΣ — ΑΜΑΛΙΑΣ 32 — ΤΗΛ. 277204 274554
Καὶ εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα Ταξιδίων — Τουρισμοῦ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Νεοναζιστὲς στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες ὀργανώνονται καὶ δροῦν ἐλεύθερα

Πιστεύουν στὸν Χίτλερ καὶ μισοῦν τοὺς Ἑβραίους

ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ "ΛΕ ΝΟΥΒΕΛ ΟΜΠΖΕΒΑΡΤΕΡ"

2ον

ΤΡΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ στάθηκαν ἀπὸ τὸ τραπέζι συνεντεύξεων. Αὐτὸς ποὺ ἀρχίζει νὰ εἶναι ὁ μουστακοφόρος. Στημένος μπροστὰ στὸ λάβαρο, μᾶς λέει πὼς τὸ «Μάϊν Κάμπφ» (ὁ ἀγώνας μου) εἶναι τὸ βιβλίο ποὺ ἔχει κάτω ἀπὸ τὸ προσκεφάλι του. Θαυμάσιο βιβλίο. Καὶ τὸ ἀποδεικνύει. Διαβάζει μιὰ φράση τοῦ Φύρερ γιὰ τὴν μοναξιά. Ἡ μοναξιὰ εἶναι τὸ λαχεῖο τῶν δυστυχισμένων ποὺ δὲν ξέρουν ὅτι πρέπει νὰ ἀνήκουν σὲ ἕνα κόμμα... Θερμὰ χειροκροτήματα στὴν αἴθουσα. Μὲ τὴν λέξη μοναξιὰ στὴν Ἀμερική, κερδίζεις σ' ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ σ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Μετὰ δείχνει τὸν σιδερένιο ἀετὸ ποὺκρέμεται ἀπὸ τὸν λαιμό του: «Οἱ ἄνθρωποι ἐξελίχθηκαν! Δὲν ἐκπλήσσον ταὶ πιά. Δουλεύω σ' ἕνα γραφεῖο μαζὶ μὲ ἑκατὸ ἄλλα ἄτομα καὶ ποτὲ δὲν μοῦ ἔκαναν καμιὰ σχετικὴ ἐρώτηση! Αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει τὴν δημοτικότητα ἑνὸς κόμματος; Ἔ; Ἀκόμη καὶ τοὺς νέγρους διασκεδάζει ὁ ἀετός μου. Πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι οἱ νέγροι λατρεύουν τὰ κόμματα!».

Δυνατὰ γέλια στὸ ἀκροατήριο. Μετὰ ἀκούσαμε καὶ ἕνα μικρὸ ἀνέκδοτο γιὰ δυὸ κυρίους τοῦ F.B.I. ποὺ ἤρθαν νὰ τὸν βροῦν στὴν δουλειά του. Ἀφήνει νὰ ἐννοηθῆ ὅτι χώρισαν φιλικά: «Αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει ὅτι τὸ κόμμα μας δὲν ἔχει πιὰ νὰ κρύψει τίποτα;». Χειροκροτήματα. Δεύτερος ρήτορας. Κοντός Μελαχροινός. Αὐτὸς μιλάει γιὰ τὸ ἀμερικανικὸ πανεπιστήμιο. Οἱ ἰθύνοντές του εἶναι διεφθαρμένοι γιατὶ πληρώνονται ἀπὸ τοὺς νεοναζιστές, τοὺς ἀναρχικοὺς καὶ τοὺς νέγρους μὲ τὰ κατσαρωμένα μαλλιά. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἁρπάξουμε τὴν ἐξουσία μέσα ἀπὸ τὰ χέρια αὐτῶν τῶν σκουλικιῶν. Νὰ κάνουμε κάθε ἀμερικάνικο πανεπιστήμιο ἕνα καινούργιο κόσμο θεμελιωμένο πάνω στὶς ἀρχὲς τῆς ἀρείας φυλῆς. Κάθεται στὴν θέση του μέσα σὲ μιὰ ὁμοβροντία χειροκροτημάτων.

Ἤρθε ἡ ὥρα τοῦ δίσκου. Ἡ γιγαντόσωμη πλατινὲ κούκλα, κυκλοφορεῖ ἕνα κράνος μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων. Εἶναι ἕνας διακριτικὸς τρόπος γιὰ νὰ ὑπενθυμισθῆ ὅτι τὸ λευκὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸ κόμμα δὲν χρηματοδοτεῖται μόνον ἀπὸ τὸ γενικό του ἐπιτελεῖο ποὺ βρίσκεται στὸ Ἀρλινγκτον, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὶς εἰσφορὲς τῶν μελῶν του. Πέφτουν βροχὴ τὰ δεκαδόλαρα.... Προσπαθῶ νὰ σκεφθῶ ἀλλὰ ὅλα εἶναι μπερδεμένα: Οἱ ἀγκυλωτοὶ σταυροί, τὸ μεγάλο τουφέκι, οἱ στρατιῶτες τὸ μπλουζάκι.... Δὲν καταλαβαίνω. Ἀνέφτομαι τοὺς φυλήσυχους ἐκείνους ἀμερικάνους ποὺ ψαρεύουν ἔξω στὴν λίμνη. Δὲν καταλαβαίνω πιὰ τίποτα.

Τρίτος ρήτορας, Ψηλός, γιγαντόσωμος. Ἄδειο τὸ μέτωπο. Μιλᾶ γρήγορα. μὲ βροντώδη φωνή. Δυσκολεύομαι νὰ καταλάβω τὶ λέει. «Περνοῦμε κρίσιμη περίοδο (.....). Ἕνα μόνον μέσο ὑπάρχει γιὰ νὰ παλαίψουμε ἔναντι στὸν ἑβραϊκὸ καπιταλισμὸ (.....). Ἂς ὑψώσουμε τοὺς ἀγκυλωτοὺς σταυροὺς (....). Ἂς σταματήσουμε τὰ ἑβραϊκὰ παράσιτα (.....). Γύρω μου, τὰ πρόσωπα πάλλουν ἀπὸ συγκίνηση. Ἀκριβῶς σὰν τὰ νεανικὰ πρόσωπα τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μοὺν (ἑνὸς νέου φασιστικοῦ εἰδώλου) ποὺ κρέμονται ἀπὸ χιλια ὑστερικῶν ὁμιλητῶν ποὺ ὑπόσχονται ἕνα καλύτερο κόσμο.

«Λευκὴ νίκη», φωνάζει ὁ ρήτορας. «Λευκὴ νίκη», οὐρλιάζει παραληρώντας ὅλο τὸ ἀκροατήριο. Δὲν εἶναι ἀλήθεια σκέφτομαι. Εἶναι κινηματογράφος... Μιὰ ἀπὸ τὶς ἄσκημες ἐκεῖνες ταινίες γιὰ τὴν γερμανικὴ κατοχὴ γυρισμένη σὲ στούντιο τοῦ Χόλλυγουντ. Οἱ φωνὲς σταματοῦν. Τὰ ἑκατομμύρια τὶς φωνὲς ποὺ ἔβγαιναν μέσα ἀπὸ τὰ λαρύγγια τοῦ Ἄουσβιτς τοῦ Ραβενσμπρίκ ἢ τοῦ Ντχάου, δέν τις ἀκοῦει κανεὶς ἐδῶ... Τὸ φῶς σβήνει. «Ὅλοι ὄρθιοι!» καὶ ἀρχίζει ὁ ὕμνος «Σήμερα, ἂς βαδίσουμε ὅλοι μαζί». Κάτω ἀπὸ τὴν φωτογραφία τοῦ Χίτλερ μιὰ μεθυσμένη φλόγα ξεπηδάει μέσα ἀπὸ ἕνα χάλκινο κράνος. Μέσα στὴν γεμάτη σκιές αἴθουσα ὑψώνονται πενῆντα χέρια καὶ ἀκούγεται ἡ κραυγὴ «Χάϊλ Χίτλερ». Μισῶ τὴν Ἀμερικὴ ποὺ ἐπιτρέπει σ' αὐτὰ τὰ πενῆντα χέρια νὰ ὑψώνονται.

Ἑπτὰ ἡ ὥρα. Δεῖπνο. πρὶν ἀπὸ τὴν προβολὴ τῆς ταινίας «Καλιφόρνια Ράϊχ»... Πίσω ἀπὸ τὸ μπάρ, οἱ τρεῖς στρατιωτίνες σερβίρουν μὲ χάρη πατατοσαλάτα, λουκάνικα καὶ μαῦρο ψωμί. Κάθονται ὅλοι ὅπου βαλεύονται μὲ τὸ χάρτινο πιάτο στὰ γόνατα. Ὁ στρατιώτης μὲ τὸ μουστάκι ἔρχεται πάλι κοντά του. «Θὰ δῆτε τὴν ταινία. Τὴν ἔχουν γυρίσει δυὸ «ἀληθινοί» κύριοι τοῦ Χόλλυγουντ. Δυστυχῶς ποὺ ἀπόψε θὰ τὴν προβάλλουμε μὲ μηχανὴ 16 χιλιοστῶν. Ἤδη, ὅμως, κάνουμε διαπραγματεύσεις γιὰ νὰ νοικιάσουμε μιὰ μεγάλη αἴθουσα στὴν πόλη. Τί διαφήμιση! Αὐτὸ ἀκριβῶς μᾶς χρειάζεται: περισσότερη διαφήμιση. Ἀλλὰ οἱ Ἑβραῖοι ἐλέγχουν τὰ πάντα, τὸ ραδιόφωνο, τὴν τηλεόραση καὶ τὸν κινηματογράφο».

Ἕνας γκριζομάλλης ἔρχεται καὶ κάθεται πλάϊ μου. «Εἶμαι ἀπὸ τὸ Κάνσας, εἶπε, προσπάθησα νὰ κάνω μιὰ ἐμπορικὴ ἐπιχείρηση. Δέν τὰ κατάφερα. Παντοῦ Ἑβραῖοι. Μιὰ μέρα, ἤμουν στὸ Μπέρκλεϋ, βρέθηκα σὲ μιὰ διαδήλωση τοῦ κόμματος. Μπῆκα καὶ ἐγὼ μέσα στὸν κόσμο. Ἔ, λοιπόν, βρῆκα τὴν ἀλήθεια... Πρέπει νὰ ξεκαθαρίσουμε ὅλη τὴν χώρα ἀπὸ αὐτὰ τὰ μιάσματα».

Ἀνάμεσα σὲ δυὸ μπουκιὲς ἀπὸ λουκάνικο, ὁ γκριζομάλλης ἄνδρας συνεχίζει: «Αὐτοὶ ποὺ μᾶς χρειάζονται περισσότερο εἶναι οἱ νέοι. Ἀλλὰ στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχουν πολλὲς ψυχανωγίες: τὸ μπέϊζ μπώλλ, ὁ κινημα τογράφος... Ὅλα αὐτὰ ἀποστρέφουν τὴν νεολαία ἀπὸ σοβαρὰ πράγματα. Ἐγώ, ὅμως ἔχω ἐμπιστοσύνη. Ὁ Ἄλλεν εἶναι τρομερὸς ἄνθρωπος. Τὸ κόμμα τὸ δημιούργησε τὸ 1973 Βαδίζοντας ὁλομόναχος, μέσα στοὺς δρόμους τοῦ Σὰν Φραντσίσκο κρατώντας στὸ χέρι τὴν χιτλερικὴ σημαία... Ναί, ὁ Ἄλλεν εἶναι ὁ ἀληθινὸς ἡγέτης... «Ὁ Ἄλλεν, εἶναι ὁ Ἄλλεν Βίνσεντ, 43 ἐτῶν. Αὐτοχαρακτηρίζεται σὰν «ἐπαγγελματίας ρατσιστής». Καὶ ὁμολογεῖ: «Τὸ καθαρό, τὸ γνήσιο μῖσος εἶναι αὐτὸ ποὺ μὲ ὡδήγησε στὸ κόμμα».

Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ Βίνσεντ ξέρει τί θὰ πεῖ μῖσος. Ἐξ ἄλλου, δὲν νοιώθει καὶ τίποτε ἄλλο ἐφ' ὅσον ἀπὸ 13 χρονῶν παιδὶ βρέθηκε κλεισμένος σὲ ἀναμορφωτήριο. Ἔκλεψε καὶ ἐγκατέλειψε τὸ πατρικό του σπίτι στὸ Λὸς Ἄντζελες. Ὅταν βγῆκε ἀπὸ τὸ ἀναμορφωτήριο ἀσχολήθηκε μὲ τὰ ναρκωτικά. Πιάστηκε καὶ πάλι γιὰ κλοπή. Ἐναγύρισε στὴν φυλακή. Αὐτὴ τὴ φορά. ὅμως γιὰ δέκα χρόνια. Ἐκεῖ διάβασε καὶ ἕνα λίβελλο ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ κυκλοφορεῖ τὸ κόμμα. Μόλις βγαίνει ἀπὸ τὴν φυλακὴ πηγαίνει καρφωτὸς στὸ κόμμα καὶ παραμένει. Στὴν συνέχεια, ὁ προκατόχός του Τζώρτζ Ρόκγουελ τὸν τοποθετεῖ ἐπικεφαλῆς τοῦ λευκοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Μπαίη Ἀίρια. Ἀπὸ τότε, ὁ Βίνσεντ ἀγωνίσθηκε σκληρὰ γιὰ νὰ δικαιώσει τὴν φήμη του σὰν θυελλώδης ἡγέτης: Τὸ 1971 πηγαίνει στὸ δικαστικὸ μέγαρο τοῦ Σὰν Φραντσίσκο καὶ καταθέτει μία μήνυση ἐναντίον ὅλων τῶν Ἑβραίων. «Τοὺς κατηγορῶ ὅτι θέλουν νὰ καταστρέψουν θεληματικὰ κόσμο ζωῆς σ' αὐτὸν τὸν πλανήτη».

Τὸ 1974, γράφει στὸν δήμαρχο τῆς πόλης μιὰ ἐπιστολὴ καὶ τοῦ προτείνει τὸν σχηματισμὸ «μιᾶς στρατιᾶς ἀπὸ 200 στρατιῶτες καλὰ ἐκπαιδευμένους καὶ πρόθυμους νὰ βοηθοῦν τὴν ἀστυνομία στὸ ἔργο τῆς ἀσφάλειας τῶν πολιτῶν, κυρίως ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῶν νέγρων ἀληθῶν». Τὸ 1976 ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὀπαδῶν του κάνει μιὰ διαδήλωση στὸ λιμάνι τοῦ Σὰν Φραντσίσκο Φίσερμανς Γοὺωρφ μὲ θέμα «Λευκὴ Ἀφρική». ...Ρωτῶ ποῦ μπορῶ νὰ συναντήσω τὸν Ἄλλεν Βίνσεντ». Μοῦ εἶναι αὐτὸς ἐδῶ, ἀκριβῶς πίσω σου, ξεφώνισε ὁ στρατιώτης.

Ὅταν τέλειωσε ἡ προβολὴ τὸ φῶς ξανανάβει, αὐτὴ τὴ φορὰ ὁριστικά. Ὅλοι σηκώνονται μέσα σ' ἕνα πανδαιμόνιο ἀπὸ τὶς παραμεριζόμενες καρέκλες. Χειραψίες. Ἡ στρατιωτίνα μὲ τὰ μεγάλα στήθη, φόρεσε στὸ κεφάλι της τὸ κράνος καὶ προσπαθεῖται πὼς βαδίζει μὲ τὸ βῆμα τῆς χήνας. Ὁ Ἄλλιν Βίνσεντ, ἔβγαλε τὴν στολή τοῦ «Χίτλερ τῆς Καλιφόρνιας» καὶ φόρεσε ἕνα συνηθισμένο παντελόνι καὶ ἕνα δερμάτινο σακάκι. Οἱ ἄλλοι, φοροῦν ἀκόμη τὴν στολή. Ὅπως ἐκεῖνος, ποὺ φύλαγε τὴν εἴσοδο προηγουμένως. Μὲ πλησιάζει κρατώντας στὰ χέρια του τὸ μεγάλο τραφέκι ποὺ ἦταν ἀκουμπησμένο πάνω στὸ τραπέζι: «Ἐλπίζω νὰ σᾶς ἄρεσε ἡ συγκέντρωσή μας». Ὡραῖο ὅπλο, δὲν συμφωνεῖτε;». Καὶ σκύβει πρὸς τὸ μέρος μου καὶ μουρμουρίζοντας: «Ἐὰν σᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ ὅπλα, θὰ σᾶς δώσω μιὰ καλὴ διεύθυνση». Καὶ μοῦ ἔκανε ἕνα σχεδιάγραμμα πάνω σ' ἕνα χαρτὶ ποὺ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του.

Ἡ αἴθουσα ἔχει σχεδὸν ἐρημώσει. Μιὰ κρύα μυρωδιὰ ἀπὸ τσιγάρα πλανιέται. Τὸ κεφάλι μου πονάει. Μετὰ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἡ «βαυαρέζικη βραδυά», δὲν ἦταν παρὰ ἕνας ἐφιάλτης. Μὰ ὄχι, αὐτὸ ποὺ νιώθω τώρα εἶναι ἀπελπισία καὶ ἡ ἀπελπισία δὲν ἐξιστορεῖται...

ΤΕΛ ΒΙΒΛΙΑ

«Ἡ ἀγορά»

Γ. Γαβριήλογλου

Γιὰ νὰ φτάσουμε νὰ κάνουμε σύμβολο τῆς δικαιοσύνης τὴ ζυγαριὰ ποὺ κρατάει μὲ γυναίκα μὲ κλειστὰ μάτια, ἔπρεπε ἀσφαλῶς νὰ περάσουμε ἀπὸ τὸ ζυγίσμα τῆς ἀγοραπωλησίας. Στὴ μιὰ μεριὰ μπαίνει ὅ,τι ἀγοράζουμε καὶ στὴν ἄλλη τὸ ἀντίστοιχό του, ἕνα μέταλλο. Ἡ ἀπόσταση νὰ πάρει τὸ μέταλλο αὐτό, ἀπὸ τὴ θέση τοῦ ἀντιτίμου, τὸ ρόλο τοῦ κριτῆ τῆς ἀγορᾶς, μὲ τὴ μορφὴ ἑνὸς σπαθιοῦ, δὲν εἶναι μεγάλη. Αὐτὴ ἡ νοητικὴ ἐξέλιξη ἀντικατοπτρίζει τὴν αὐξανόμενη δύναμη τοῦ μετάλλου γενικά. Καὶ τότε πιὰ ἡ ἀνθρωπιὰ πρέπει νὰ κλείσει τὰ μάτια, ἀκόμη καὶ γιὰ εὐφημιστικοὺς λόγους, ὅταν τὰ ἀντίρετα ἀνταγωνίζονται στὸ ζυγό. Πάνω στὴ νοητικὴ αὐτὴ κατασκευὴ στηρίζεται καὶ ἡ δομὴ τοῦ νέου θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Γαβριὴλ Γαβ